

fælbet, forekommer det mig noget egent at gjøre en sliq Indskrænkning. Endelig er der Bestemmelsen om, at de Bevillinger, som omhandles i Lovudkastet, skulle udfærdiges af Amtmanden, uden at der ved Siden af antydes nogenstomhelst Regel, hvorefter Amtmanden bør gaae, idet Sagen overlades aldeles til hans Forgodtbefindende. Det er mig ikke ganske klart, om der ikke herimod kunde være nogen grundet Erindring at gjøre. Det forekommer mig endog saa, at den nævnte Embedsmand selv maatte kunne finde en Tilfredsstillelse ved at have nogle nærmere veiledende Regler, medmindre det — og i saa Henseende troer jeg, at det vilde være godt, om den høitærede Justitsminister vilde udtale sig — er Meningens af Bestemmelsen, at Amtmanden i Reglen skal udfærdige de paagældende Bevillinger, naar der ikke hos dem, der attraae samme, findes saadanne særlige personlige Egenheder eller andre Omstændigheder, som gjøre det utilraadeligt at betroe dem en saadan Rettighed. Til disse saa Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig, idet jeg gjentager Duffet om, at der maatte skee Udtalelser angaaende de af mig berørte Punkter, for at det kan blive tilstrækkelig klart, hvorvidt der enten maatte være eller ikke være Anledning til at forsøge nogen Ændring i Loven.

Dahlerup: Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Lovudkast i Almindelighed først tillade mig at bemærke, at der paa Færøerne, som det uden Tvivl vil være det ærede Thing bekendt, hersker almindelig og aldeles ubegrændset Næringsfrihed, et Gode, som det skulde gjøre mig ondt, om Færøerne nogensinde skulde miste. Jeg skulde derfor heller ikke tillade mig at anbefale dette Lovforslag, dersom det paa nogenstomhelst Maade traadte frem som en Næringslov, som en Begyndelse til at indskrænke Næringsfriheden paa Færøerne; men det gjør det slet ikke. Af de Dplysninger, der indeholdes i Lovens Motiver, fremgaaer det aldeles klart, at Loven er fremkommen ifølge Befolkningens eget udtrykkelige Ønske som et Middel til derved om muligt dog noget at modarbejde Misbrugen af Brændeviins Nydelse. Som et saadant Middel have samtlige Autoriteter paa Færøerne

og det færøiske Lagthing anbefalet Lovudkastet, og denne Anbefaling skal jeg ogsaa ganske tiltræde. Jeg gjør mig imidlertid slet ingen Illusioner om den Virkning, som Lovudkastet, dersom det ophøies til Lov, vil føre med sig; men jeg troer, at det indeholder Alt, hvad der ad Lovgivningsveien kan og bør gjøres til Opnaaelsen af det tilsigtede Niemed. Hvad der forresten i saa Henseende maatte være at gjøre, vil, haaber jeg, bevirkes ved den større Kultur og Dplysning, der sikkerlig vil udbrede sig paa disse Der, efterat Handelen er givet fri, og efterat deres Bestyrelse er underlagt de friere Former. Med Hensyn til Udcastets specielle Bestemmelser har jeg for mit Vedkommende intet Særligt at bemærke, undtagen forsaavidt det i Udcastet er foreslaaet, at Halvdelen af den Afgift, der skal erlægges for Rettigheden til at udsjænke Brændeviin, skal tilflyde Statskassen. Det forekommer mig, at da denne Lov ikke er en Nærings- eller Beskatningslov, men en Lov, som Beboerne selv have bedet om, vil det ikke være mere end billigt, at denne Afgift, som Beboerne selv frivillig paatage sig, kommer dem selv til gode, og det var derfor et almindeligt Ønske hos Lagthinget, at Halvdelen af denne Afgift maatte tilflyde Sysselmændene og Halvdelen Fattigkassen. Hvorfor Udtalelsen af dette Ønske ikke blev eenstemmig vedtaget i Lagthinget, skal jeg tillade mig nærmere at oplyse ved Sagens anden Behandling, til hvilken jeg skal tillade mig at stille et Ændringsforslag, som skal gaae ud paa at bringe Loven tilbage til den Skikkelse, den havde, da den blev vedtaget af Lagthinget. Hvad de af den sidste ærede Taler fremsførte Bemærkninger angaaer, skal jeg med Hensyn til den første, som gik ud paa, at Udtrykkene i § 2 skulde være tvivlsomme, idet han meente, at der ved Ordet „Nogen“ kunde forstaaes „Andre“ end Speculanter, tillade mig at bemærke, at det Udtryk, der er bragt i Loven, aldeles ikke kan efterlade nogen Tvivl.

Det er naturligt, at alle denne Lovs Bestemmelser knytte sig til Loven om Handelen paa Færøerne, og for dem, der ere kjendte med Handelsloven, vil det være indlysende, at ingen Anden end Speculanter, som komme med Skibe